

Enllà de les sinuositats intertropicals que poden deduir-se del títol, Costa de mangles és un llibre delicat i trencadís amb flaire de literatura acabada de coure: una mena de pa cruixent i olorós que surt del forn en matinades mandroses. Rera el poeta que comença, hom s'adona que hi ha una ploma lectora i uns ulls acostumats a badar i a transitar per les giragonses de l'art: versos que es deixen breçar per coneguts referents literaris o que es passegen, astrucs, per les formes i consistències de l'expressió plàstica. A vegades, sembla que treu el nas un dels versos més coneguts de Màrius Torres, en altres el lector ensopega títols i retalls transformats en matèria lírica, i finalment hi ha poemes que acaronen la duresa d'una pedra esdevinguda bust o viatgen per un mar suggerent de formes i colors: Klimt i Vinyoli, Subirachs i Parcerisas, i Le temps, ce gran sculpteur. Fet i fet és el que més m'ha interessat d'aquest ram de poesia on hi oloro, encara, un deix d'autenticitat.

Isidor Cònsul

LA MAGRANA: FAX 238.15.62